

Čez gimnazijski prag

GIMNAZIJA ORMOŽ | ZABAVNO ČTIVO | 1. številka, december 2010

**intervju s
prof. kemije
ne spreglejte!**

DANŠKA 2010

ali kako sem spoznala C.S.I

RAZVEDRIZO

Križanka

**Kaj obleči za
maturantskega?**

Poslikave na stenah

**NAGRADNO POTOVANJE V
dinamično EVROPSKO
METROPOLO**

**snemanje za novo
skladbo Anike Horvat**

INFORMATIVNI DNEVI NA GIMNAZIJI ORMOŽ

11. februarja 2011 ob 9. uri in 15. uri

12. februarja 2011 ob 9. uri

DNEVI ODPRTIH VRAT

- krajše predavanje bivših dijakov Gimnazije Ormož
- otvoritev likovne razstave
- predstavitev šole in sodobnega načina pouka
- veliko šolskih dejavnosti, ki bodo predstavljene v obliki tržnice

"Kjer je volja, je pot."

IMAMO JIH!

Pred sabo držite novopečeni gimnazijski časopis. Dijaki smo se odločili obuditi ta tiskani medij in ga uporabiti kot ogledalo šole. Uredniški odbor se je s pomočjo profesorjev zelo trudil, da bi ga spravil v pogon. V zadnjih mesecih je na šoli potekalo pestro dogajanje, od sprejema »fazanov«, do ocen, ekskurzij, tekmovanj. Sam kot »fazan«, sem bil poln pričakovanj. Vstopil sem v novo šolo, novo okolje, v čisto nov svet. Sprva se je vse zdelo zelo drugačno od osnovne šole, a sčasoma je vse začelo dobivati obliko in nov vsakdan mi je všeč. Po osmih letih vendarle prija sprememba. Vsi na gimnaziji so nas je lepo sprejeli, tako dijaki kot profesorji, ki so našo veliko željo po znanju hitro potešili. Sam sem bil zelo zagret za oblikovanje in izdajanje časopisa, saj sem bil vedno prisoten pri izdelavi le tega že v osnovni šoli, zato sem se zelo veselil postati del ekipe, ki bo poskrbela, da naša gimnazija ne bo ostala brez časopisa. Zahteval je veliko truda, volje in želje, a s skupnimi močmi nam je uspelo. Vsak član uredniškega odbora se je trudil na svojem področju, da bi bil časopis kar se da izpopolnjena celota, ki bi prikazovala gimnazijski vsakdan takšen, kot je. V prazničnem decembru je bil ta utrip še posebej vesel in radosten, saj je bila šola lepo okrašena in v zraku smo čutili drugačno atmosfero. Vsem bralcem v svojem imenu in v imenu uredniškega odbora želim vesel, srečen, topel božič ter čimbolj srečno, uspešno in produktivno leto 2011. Upam, da boste dosegli zastavljene cilje in še dalje brali naš časopis. Prav tako bi vas povabil na informativne dneve 12. in 13. februarja 2011.

Se vidimo oz. slišimo. Veselo branje!

Urednik Timotej Fafulič

VIDI SE. SLIŠI SE

- 6** Spoznavni vikend
Snemanje za novo skladbo Anike Horvat
Gimnazijci na pohodu
- 7** Ogled filma Slepilo
Rogla 2010
- 8** Poslikave na stenah - intervju z Leo Đarmati
- 9** Tudi GO govori špansko
Obisk glasbene zbirke na Ptuju, Muzikafeja in
koncerta Totega big banda

POTUJEMO

- 10** Danska 2010
- 13** Nagradno potovanje v dinamično prestolnico
- 14** Meglenke odletele v Nemčijo
- 16** Gimnazijci - pravi rudarji

TO SMO MI

- 17** Fotoreportaža
- 19** Naravoslovne delavnice za devetošolce
- 22** Izmenjava Ormož - Vič
- 23** Peka kruha nekoč in danes
Dosežki gimnazijcev
- 24** Gimnazija ima talent
- 27** Petra Vernik in strelstvo

GLAVNI UREDNIK:

Timotej Fafulič

POMOČNICA UREDNIKA:

Sara Munda

NOVINARJI: *Timotej*

*Fafulič, Valentina Gjura,
Nina Hedžet, Miha
Magdič, Sara Munda,
Damijana Muršič, Lea
Rajh, Renato Sever*

FOTOGRAFINJA:

Maša Munda

IZBOR FOTOGRAFIJ:

*Maša Munda in
Sara Munda*

PRELOM IN

OBLIKOVANJE:

*Sara Munda in
Nina Hedžet*

OBLIKOVANJE

NASLOVNICE:

Valentina Gjura

LEKTORICA:

Simona Meglič

MENTORICI:

*Lenka Keček Vaupotič,
Simona Meglič*

ČEZ GIMNAZIJSKI PRAG

NA SPLETU:

www.gimnazija-ormoz.si

IZDAJATELJ:

Gimnazija Ormož

TISK: *Alinea*

AKTUALNO

- 28** Intervju s prof. kemije
- 30** Psihološki test
- 31** Maturantske obleke

RAZVEDRILO

- 34** Križanka
- 35** Šolske anekdote
- 38** Literarni kotiček

SPOZNAVNI VIKEND

Dijaki prvega letnika so se med 10. in 11. 9. 2010 odpravili na Mariborsko Pohorje, kjer so preživeli dva dni. Glavna tema je bila druženje ob športnih in družabnih igrah. Opravili so tudi razredno uro ter se pogovarjali o načinu učenja (snovi). Po dveh dnevih so se vsi dobre volje odpravili domov.

Timotej

SNEMANJE ZA NOVO SKLADBO ANIKE HORVAT

V četrtek, 21.10.2010, smo se dijaki Gimnazije Ormož udeležili snemanja za novo skladbo Anike Horvat. Snemanje je potekalo v telovadnici Gimnazije Ormož. Sprva nismo vedeli, kako bo snemanje potekalo in smo si zastavljali vsa mogoča vprašanja. Postavili smo se v polkrog in poslušali navodila, ki nam jih je dajal Denis, zborovodja pevskega zbora gimnazije. Po nekaj vajah smo se seznanili z melodijo, ki smo jo morali zapeti. Pridružili so se nam še nekateri profesorji. Sledilo je snemanje, kjer smo se vsi potrudili po svojih najboljših močeh, da bi na koncu posnetek uspel. Ko je celotna šola prepevala melodijo, je bilo vzdušje enkratno. Naš skupen glas je odmeval po vsej telovadnici. Vsak izmed nas je dal nekaj svojega in na koncu je nastal izdelek, kot smo si ga vsi želeli.

GIMNAZIJCI NA POHODU

Renato

V petek, 10. septembra, smo se dijaki prvih treh letnikov odpravili na pohod na Tri Kralje, v smeri Slovenska Bistrica – Bistriški Vintgar – Trije Kralji. Zgodaj zjutraj smo se iz Ormoža z avtobusi odpeljali v Slovensko Bistrico. Na avtobusu je bilo že od vsega začetka veselo rajanje, kar je kazalo, da se gimnazijci veselimo pohoda in raziskovanja narave. Od Slovenske Bistrice nas je pot peljala naprej proti cilju. Dolgo smo hodili ob Bistriškem Vintgarju, ki smo ga na koncu prečkali. Nekaterim ga ni uspelo prečkati, ne da bi se v njem tudi osvežili. Med potjo smo se ekstremno zabavali, nekateri so peli, drugi pa tarnali od bolečin in žuljev na petah. Kljub vsemu smo se vztrajno vzpenjali po ozkih poteh in skozi gozd, po mlakužah in tudi po asfaltni cesti. Na srečo smo imeli čudovito vreme, ki je dvigovalo našo moralo in nam je omogočalo, da smo uživali v lepotah narave. V dobrih štirih urah smo se le povzpeli na cilj, ki smo ga vsi že nestrpno čakali. Vsi smo seveda že umirali od žeje in od utrujenosti. Po končanem vzponu smo se hitro napotili na avtobuse in se odpeljali domov. Ta dan smo si nabrali veliko novih izkušenj, predvsem pa veliko kondicije. Seveda pa smo se zraven neizmerno zabavali.

Daničana

Ogled filma Slepilo

V sredo, 24. novembra 2010, smo si v ormoški kinodvorani ogledali film Slepilo. Film je nastal na podlagi različnih zgodb, zato natančno odraža realnost in na zelo življenjski način prikazuje svet odvisnikov. Zgodba govori o mlademu paru Lani in Tadeju, ki kljub močni ljubezni in velikim življenjskim željam pada vse globlje v začarani svet mamil. Tadej je odvisnik, Lana pa mu skuša pomagati in prav ta njena pomoč tudi njo privede v skušnjava s heroinom. Skozi film toneta vse globlje in svojo bitko bijeta proti močnemu svetu mamil, preprodajalcev, prostitucije in nasilja. Preprodajalcem dolgujeta ogromne vsote denarja, tako da so njuni dnevi šteti, zato se večino časa skrivata. Pred njima je le en konec - trden pristanek na družbenem dnu in še niže. Po koncu filma sta svoje izkušnje z nami delila režiser, scenarist in bivši odvisnik od drog Jan Bilodjerič in kriminalist Stanko Ivanuša. »V zgodnji mladosti sem imel izkušnje z obravnavano problematiko, kasneje ugotovil, da so realne predstavitve sveta odvisnikov v filmih prava redkost. Zaradi tega sem se tudi odločil, da spišem scenarij prav o tej tematiki,« nam je o svojih začetkih povedal Jan. Jan nam je izdal, da je tudi sam bil več let podvržen vplivom drog. Sam je mnenja, da mladi začnejo uživati drogo iz čiste radovednosti in dolgčasa. Dandanes najverjetneje še samo zaradi dolgčasa. »Če enkrat poskusiš drogo, poti ven ni več. Takrat si notri. Prvič bo tvoje telo hotel malo droge, s časom pa se bo želja po drogi le še povečevala in z njo tudi količina. Grozne so stvari, ki so jih odvisniki pripravljeni narediti za en joint.« Pogovarjali smo se tudi o snemanju filma.

Film je nastal na podlagi lastne produkcije in lastnih sredstev. Podatek, da odvisnico Lano igra njegova sestra, je bil zanimiv. Pretreslo nas je le, ko nam je izdal, da je njegova sestra po snemanju tega filma tudi sama zapadla v svet heroína. Trenutno se zdravi v eni izmed komun v Španiji. Sam zdravljenja odvisnosti od drog v komunah ne podpira, ker je mnenja, da tam zamenjajo eno odvisnost z drugo, manj nevarno. Jan je eden redkih, ki se mu je uspelo prebiti iz sveta drog. Vendar pot, ki jo hodi danes, ni niti najmanj lahka. Svojo zgodbo je zaključil z mislijo, da naj uživamo življenje in delamo to, kar nas najbolj veseli. Skozi film smo dobili realno sliko o zasvojenosti z mamili in si tako v svojih pogledih na svet stvari postavili na pravo mesto.

Sara

ROGLA 2010

Športni tabor na Rogli je trajal od 22. do 25. oktobra 2010. Udeležilo se ga je veliko dijakov in avtobus smo napolnili da zadnjega prostora. Odhod izpred šole je bil ob 16.00. Naložili smo prtljago in krenili proti Rogli. Vožnja ni trajala pretirano dolgo. Vsi smo komaj čakali, da pridemo v svoje hiške in se razpakiramo. Dobili smo ključke in se razvrstili po sobah. Sledila je obilna večerja in profesorji so nas seznanili z nadaljnjim urnikom. Po večerji smo imeli predstavitev »skejkinga«, ki je bila je samo teoretična, praktični del je sledil naslednji dan. Po zajtrku smo bili razvrščeni v skupine, in sicer nekateri so imeli najprej prosti čas (bazen, sanke), drugi pa najprej »skejking«. Tisti, ki so z aktivnostjo končali dopoldne, so po kosilu šli na pohod po »škratovi poti«, ostali pa imeli »skejking«. Proti večeru so bile na sporedu športne aktivnosti. Sledila je večerja in po večerji disko. V disku smo zelo uživali in na noben način ga nismo hoteli zapustiti, a profesorji so trdno stali za svojimi odločitvami. Naslednje jutro smo imeli predstavitev v fitnesu in vsak se je lahko posvetoval s fitnes trenerjem in praktično preizkusil naprave in orodje. Popoldne smo se seznanili z ragbijem in plezanjem po umetni steni. Po večerji je sledilo druženje - igranje Activitya, poker, petje. V ponedeljek dopoldne smo še imeli aktivnosti v telovadnici, po kosilu pa je sledil odhod domov. Prispeli smo okrog 14.30. Predvsem velja izpostaviti izjemno hrano ob vseh obrokih in čudežno utrujenost čez dan. Na avtobusu ob odhodu pa je bilo čutiti v zraku veliko ljubezni. Ta tabor je zagotovo za vse nepozaben.

Miha

INTERVJU Z LEO ĐARMATI

Lea, kdo te je navdušil za risanje, morda katera oseba ali kakšen dogodek?

Za risanje me ni navdušil nihče. Rišem enostavno za zabavo, že od malih nog. Moram pa priznati, da me dedek že od otroštva zelo podpira pri risanju, saj meni, da imam velike možnosti, da postanem zelo uspešna risarka.

Ali si svojo risarsko nadarjenost po kom podedovala?

Da, to sem podedovala od očeta in mame, tudi stric je zelo nadarjen risar.

Kako se imenuje zvrst oz. tehnika, v kateri rišeš?

Tehnika je japonska in se imenuje anime. Uporablja se predvsem za animirane stvari. Poleg anime so znane tudi druge azijske tehnike, na primer manga na Kitajskem in manhwa na Tajvanu. Te oblike so v bistvu zgrajene po enakem principu, vendar se razlikujejo v tehniki risanja.

Ali želiš poslikati še kakšno steno v gimnaziji?

Seveda bi želela narediti to, saj rada rišem, ker se pri tem sprostim in je zabavno. Vse pa je odvisno od tega, kako bodo te poslikave všeč drugim. Če bodo odzivi pozitivni, čakam samo še na dovoljenje ravnateljice in profesorjev in že začnem z naslednjo poslikavo.

Gotovo te skozi življenje spremljajo zastavljeni cilji. Ali razmišljaš, kako in kje boš svoje šolanje nadaljevala po gimnazijskem izobraževanju?

Trenutno še nimam trdno zastavljenih ciljev, rada pa bi šla študirat jezike, zanimata me japonščina in kitajščina. Nekateri mi svetujejo, naj izkoristim svoj risarski talent in naj se šolam v tej smeri.

Kaj meniš, kakšen bo odziv ljudi na tvoje poslikave in na zvrst, v kateri rišeš?

Mislim, da ljudem ne bodo všeč niti zvrst niti poslikave, ker ne prikazujejo »normalnega« življenja. Običajno rišem skupaj dve ženski ali dva moška, ker enostavno ni zanimivo risati »normalnih« stvari v življenju.

Ali hočeš s temi slikami širši javnosti kaj sporočiti?

Ja, s tem želim pokazati, da se moramo zavedati, da na svetu obstaja drugačnost. Ne le v premoženju, izvoru, narodnosti, spolni nagnjenosti, ampak različnost kot taka. Zelo me motijo ljudje, ki sodijo in obsojajo ljudi po zunanosti in sočloveka sploh ne poskusijo razumeti, mu prisluhniti in se postaviti na njegovo mesto. Ena izmed večjih napak človeštva je ta, da če ljudje česar ne poznajo, se to običajno tudi bojijo spoznati, ker bi jim mogoče lahko bilo všeč, potem pa mislijo, da bodo v družbi nezaželeni. In prav to hočem prikazati s slikami, drugačnost, zaradi katere se ni potrebno sramovati.

Lea

TUDI GO GOVORI ŠPANSKO

V Gimnaziji Ormož imamo dijaki možnost, da izberemo tečaj španščine, ki ga obiskujem tudi sama. Iz 1. letnika nas tečaj obiskuje 6 deklet, in sicer Teja Hržič, Janja Habjanič, Katja Kokot, Vanja Rajh, Samanta Kegl in jaz. Iz 2. letnika pa tečaj obiskujejo Mateja Habjanič, Maja Nedorfer, Katja Semenič, Jasmina Vočanec in Sonja Zemljič iz 4. letnika. Poučuje nas profesorica in prevajalka g. Mojca Ficko. Pri tečaju španščine smo se najprej seznanile z običaji Špancev in njihovim življenjem, nato pa smo se začele učiti šteti do 100, sklanjati besede, se učiti abecedo, družinske člane, kako se predstaviti in povedati, kaj ti je všeč in kaj ne. Dekleta iz 2. letnika so 23. 10. 2010 s profesorico obiskale Barcelono. To je bila nagrada za njihovo redno obiskovanje tečaja. Odšle so z avtobusom iz Ljubljane. Prvi dan so obiskale galerijo v Figuerasu in rojstno mesto ekscentričnega katalonskega umetnika Dalíja. Nato so se odpeljale do Costa Brava, ki je znana po turističnih središčih ob številnih zalivih razčlenjene obale. Drugi dan so se potepale po glavnem mestu Katalonije, do пристanišča s Kolumbovim spomenikom in prizorišča poletnih olimpijskih iger 1992. Tretji dan so si ogledale »razklano goro« Montserrat, kjer varujejo zaščitnico Katalonije - Črno Madono. Na poti so se ustavile in si ogledale proizvodnjo penečega vina Cava, po katerem je Katalonija zelo znana. Naslednji dan so se odpravile na letališče in odletele domov. Potovanje je trajalo 5 dni in dekleta so na njem zelo uživala in se lepo zahvaljujejo profesorici, da jim je to omogočila. Aprila 2011 bova obiskali Barcelono tudi midve s sošolko Tejo in s profesorico ter z dijaki iz Lendave. Obe se zelo veseliva tega izleta in veva, da bova zeeelooo uživali. Že vnaprej se zahvaljujema profesorici, da naju bo vzela s sabo.

OBISK GLASBENE ZBRKE NA PTUJU, MUZIKAFEJA IN

KONCERTA TOTEGA BIG BANDA

Dijaki prvega letnika smo si v petek, 26. 11. 2010, ogledali glasbeno zbirko na Ptujem gradu, obiskali smo kavarno Muzikafe in se udeležili koncerta TOTEGA BIG BANDA v dvorani Gimnazije Ptuj. Veselih obrazov smo se z avtobusom odpeljali proti Ptuj. Vožnja je bila dokaj zanimiva, saj smo vsi bili zelo razigrani in dobre volje. Najprej smo si na gradu ogledali glasbeno zbirko, ki je najstarejša in najobsežnejša v Sloveniji. Zbirko sestavljajo stara glasbila, ki jih je danes že več kot 300. Posebnost zbirke je tako imenovana dvojna piščal ali tibia, ki je ena izmed treh piščali, ki so še danes ohranjene na svetu. Po končanem ogledu nas je presenetil sneg, ki smo se ga v prvem hipu razveselili, nato pa nas je kar lepo zazebló in zmočilo. Peš smo se odpravili proti kavarni Muzikafe, kjer smo popili topel čaj, nekateri tudi kavo, in si ogledali razstavo fotografij (aktov). Po polurnem uživanju na toplem smo se spet morali po mrazu in snegu napotiti proti gimnaziji, kjer je v koncertni dvorani potekal koncert TOTEGA BIG BANDA z gosti, ki smo se ga najbolj veselili. Bend igra jazzovsko glasbo, gostujoči glasbeniki pa so bili Vox Arsana, Ana Bezjak in Boštjan Bračič. Koncert je bil res super, zaradi prelepe harmonije, ki jo je Toti Big Band pričaral v skladbah. Komaj smo se malo posušili in segreli, smo se morali odpraviti proti železniški postaji in ker je naš vlak zaradi slabih vremenskih razmer zamujal, smo si privoščili kar pošteno večerjo, nekateri kebab, drugi hamburger. Po dolgem čakanju smo se končno, vsi zadovoljni, odpeljali proti Ormožu, kjer se je naš lep petkov popoldan zaključil. Imeli smo se res »fajn«, pa čeprav smo bili vsi premočeni in premraženi, ampak to nam je bilo v tistem trenutku vseeno, saj smo vendar prvi sneg doživeli skupaj. Tole raztreseno popoldne nam bo zagotovo ostalo v spominu, veselimo pa se že naslednje dogodivščine, na katero se bomo vsekakor dobro pripravili in se – vremenskim razmeram primerno oblekli in obuli.

RENATA BEZJAK:

»Petkov popoldan se mi je zdel zanimiv iz več vidikov. Najprej mi je bilo to eno čudovito druženje z mojim prvim letnikom, ker smo se lahko družili v kavarni Muzikafe na Ptuj, kjer smo se najprej segreli in popili kavo, potem pa si ogledali razstavo fotografij. Glasbena zbirka na gradu, ki je največja in najstarejša v Sloveniji, je sama po sebi že dovolj zanimiva, koncert Totege Big Banda pa mi je bil enostavno super. Edina negativna stvar tega popoldneva je, da smo bili premraženi in mokri, ampak tolažimo se s tem, da smo skupaj doživeli prvi letošnji sneg in se naučili, da se je treba obleči in obuti vremenskim razmeram primerno.«

ALI KAKO SEM SPOZNALA C.S.I

SPRVA POPOLNI NEZNANCI SMO V NEKAJ DNEH MED SEBOJ SPLETILI NOVA PRIJATELJSTVA IN POZNANSTVA, KI SE BODO OHRANILA ŠE DOLGO. EKSKURZIJA NAM JE PONUDILA EDINSTVENO ŠIRJENJE OBZORIJ TER POGLED V ŽIVLJENJE IN RAZMIŠLJANJE DANCEV. PREŽIVELI SMO DEVET NEPOZABNIH DNI, PA VENDAR PO VRNITVI LAHKO PONOVI MO TISTI STARI SLOVENSKI PREGOVOR, DA JE POVSOD LEPO, A DOMA JE NAJLEPŠE.

V PETEK, 3. SEPTEMBRA 2010, SMO SE NA PARKIRIŠČU DOLGI MOST V LJUBLJANI ZBRALI PREDSTAVNIKI SLOVENSKIH GIMNAZIJ, KI SMO BILI IZBRANI V 13. VSESLOVENSKO SREDNJEŠOLSKO ŠTUDIJSKO ODPRAVO V DEŽELO DANSKO, IMENOVANO: »DANSKA OD BLIZU«. NAŠA POGLAVITNA NALOGA JE BILA ODKRIVANJE DANSKE DEŽELE IN HKRATI PREDSTAVITEV NAŠE DRŽAVE REPUBLIKE SLOVENIJE.

C.S.I. – kratica imena, ki so nam ga nadel
spremljevalci in pomeni Cvet slovenske inteligence

06/09/2010

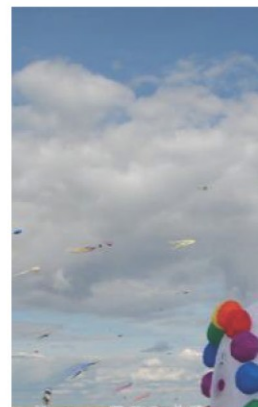
Čakala nas je dolga in naporna pot, ki smo si jo krajšali s prepevanjem pesmi, dobro voljo in smehom. Že na avtobusu smo se potniki med sabo odlično ujeli in vedeli smo, da se bodo med nami spletla trdna prijateljstva.

KONČNO DANSKA Po celodnevni vožnji smo prišli na otok Rømø, kjer smo utrujene noge namočili v hladno in mirno Severno morje. Na otoku s stalnim vetrom so nas pričakali pisani leteči zmaji vseh mogočih oblik in barv, pesek in ducati školjk. Prvo večerjo smo imeli v Askov Højskole, kjer smo dvakrat prespali in pripravili program za slovenski večer. Prve vaje so se začele samoiniciativno z igranjem na klavir, kitaro in petjem nekaterih udeležencev. Vaje so minile v duhu boljšega petja, nepoznavanja besedil, pisanja predstavitev pokrajin in nervoze nekaterih spremljevalcev. Ob toplem čaju in čokoladnih mafinih se je krog prijateljstva le še širil. Utrujenosti po naporni vožnji sploh ni bilo čutiti. Televizija, srbski filmi z Johnny Deepom, piškoti in izjemno malo prostora so bili pokazatelj tega, da smo se končni združili.

1. DAN Zbudili smo se v mrzlo jutro in za zajtrk so nas pričakale pikantne klobase, kokosova solata z fižolom, marmelada z celimi jagodami in mrzlo mleko. Najprej smo se ustavili v mestecu Ribe, najstarejšem in po mnenju nekaterih najlepšem mestecu na Danskem. Isti dan smo obiskali še oživiljeno vikinško vas in Legoland, kjer smo se vrnili v svet otroštva in preizkusili številne zabaviščne naprave. Hiše, ladje, letala, mesta, avtomobili, stolpnice, naftna ploščad, prizor scene snemanja Vojne zvezd, tipične danske vetrnice, Bela hiša in Kip svobode. Ne manjka niti vsakodnevnih prizorov iz življenja – kolesarjenje, počitek v čajnici, nakupovanje in usodni »Da« pred cerkvijo. Vse to in še več iz tisoče in tisoče raznobarnih legokock. Doživeli smo nepozaben dan v svetu igrač.

2. DAN Naslednje jutro smo vsi utrujeni odpravili novim zmagam naproti. Na poti do Nikøbinga smo se ustavili še pri skulpturi štirih mož, ki čakajo na ribiče. Pred gimnazijo Morsø Gymnasium nas je pričakala gruča plavalasih ljudi. Z malimi belo-modro-rdečimi zastavicami smo sporočali, da prihajamo od daleč, iz njim popolnoma nepoznanega sveta. Naši gostitelji so nas v duhu slovensko-danskega prijateljstva rade volje vzeli pod svojo streho, čeprav le za eno noč. Ljudje so neverjetno prijazni, gostoljubni in brez kakršnih koli predsodkov. Sicer na zunaj skromne, znotraj pa bogate hiše nakazujejo na to, da se ne ozirajo na mnenje okolice in da znajo uživati vsak trenutek prostega časa, ki ga imajo. Čakal nas je prvi slovenski večer s predstavitvijo Slovenije, v katero je bil vključen tri dni obstoječi pevski zbor in glasbeniki. Domačini so bili presunjeni in hkrati navdušeni nad našo malo Slovenijo, sploh pa nad našimi kulinaričnimi dobrotami, ki smo jih pripravili za pokušino. Prespana noč pri gostiteljih je bila za marsikoga izmed nas posebna izkušnja in zjutraj smo se le stežka ločili drug od drugega.

3. DAN Pot smo nadaljevali v Den Gamble By, mesto v mestu, kakršno naj bi bilo srednjeveško dansko mesto. Stare hiše revnih in bogatih ljudi s prenizkimi stropi, delavnice, knjigarne, pekarne in ljudje, oblečeni kot v starih časih. Sprehajali smo se po hišah in uživali v utripu starinskega mesta. Kot pravi Danci smo se povzpeli na najvišjo dansko goro Ejer Bavnehøj, ki se bohota s svojimi stosedemdesetimi metri nadmorske višine. Razgled je res »velik« in piha prav tako, kakor da bi bili na Triglavu, v vseh drugih karakteristikah pa tega hriba ne moremo primerjati z našim očakom. Hans Christian Andersonovo hišo smo si ogledali v sklopu muzeja, ki so ga zgradili ob njem. V večernih urah smo prispeli v glavno mesto København. Bivali smo v zelo urejenem mladinskem hostlu na obrobju mesta.

Čez gimnazijski prag Potujemo

4. DAN Vsak novi dan je prinesel nove ogleda in doživetja. Roskilde je bil prvi kraj, v katerem smo se ustavili. V tem čudovitem mestu nas je pričakal vodič in nas popeljal v Vikinški muzej, kjer hranijo restavrirane vikinške ladje. Ogledali smo si katedralo, v kateri so kripte 37 danskih kraljev in kraljic.

5. DAN Zgodovinarska nota se je nadaljevala vse do Kronborga, kjer naj bi se dogajala Shakespearova zgodba o Hamletu in Ofeliji. Večer smo preživeli na Helsingør International Højskole, kjer smo v šolski telovadnici ponovili predstavitev Slovenije. Po njej smo s študenti iz vsega sveta izmenjevali mnenja in se ob spremljavi harmonike zabavali pozno v noč.

6. DAN Predzadnji dan je sledil ogled Københavna, kjer nas je v vsem svojem razkošju čakala kraljeva rezidenca Rosenborg. Povezanost med Slovenijo in Dansko smo spoznali na slovenskem veleposlaništvu na Danskem. Topel sprejem in kratka predstavitev veleposlanikove dejavnosti sta v nas zbudila občutke domovinske pripadnosti. Zvečer smo vstopili v 164-letni Tivoli. Devet članska družina smo se z velikim veseljem in kančkom strahu prepustili vsem napravam in preprosto uživali. Zadnjo skupno noč smo kar se da najbolje izkoristili, zato smo jo kar prebedeli.

7. DAN Dopoldan je ponovno minil v glavnem mestu te države, ki smo jo čez pot tako vzljubili. Še zadnji nakupi in zadnje krone so izpuhte. Sledila je le še dolga pot domov.

Sara

NAGRADNO POTOVANJE V DINAMIČNO EVROPSKO

METROPOLO

Delavnost. Aktivnost. Trud. Uspešnost. Garanje. Odrekanje. Sodelovanje. Že veste o čem govorim? Še ne? Gimnazija Ormož. Nagradno potovanje. Berlin. Pa zdaj? Tako je, potepamo se po eni izmed najbolj dinamičnih in razburljivih evropskih prestolnic.

To leto je gimnazija pripravila odlično nagrado za vse tiste, ki so se v šolskem letu 2009/2010 še posebej trudili in predstavljali šolo po Sloveniji. Na avtobusu, ki je popeljal dijake v Berlin, je bilo rezerviranih 20 sedežev. Naša pot se je pričela v petek, 1. oktobra, v Mariboru. Tam smo se ob 19.30 uri zbrali na avtobusni postaji in se polni energije ter pričakovanja napotili proti Berlinu. Po dolgi, dvanajsturni, nočni vožnji smo prispeli na naš prvi načrtan cilj. Najprej smo si ogledali olimpijski stadion in se seznanili z bogato zgodovino takratnih olimpijskih iger. Po ogledu smo se odpravili svetovno znanim znamenitostim naproti. Takoj nam je bilo jasno, da je Berlin res mesto, ki ne spi. Ena najbolj vznemirljivih evropskih prestolnic je nenehno v gibanju, bodisi v umetnosti, glasbi ali nočnem življenju. Od daleč smo si ogledali Funkturm, oddajnik, ki je ena največjih atrakcij Berlina, saj je zgrajen podobno kot Eifflov stolp v Parizu. Ogledali smo si Brandeburška vrata in si vzeli nekaj prostega časa za svoboden ogled mesta.

Vreden ogleda je bil tudi videz spominske cerkve cesarja Viljema, ki prikazuje posledice 2. sv. vojne. Vsem se je v spomin najbolj vtisnil ogled Berlinskega zidu, ki je še pred enainvajsetimi leti ločeval mesto na vzhodni in zahodni del. Danes je od berlinskega zidu ostalo le malo. Vodička nam je predstavila tudi Tiergarten, park, ki se v samem središču mesta razteza na kar 212 ha in nudi dom

mestni maskoti – polarnemu medvedku Knutu. Nekatere je nadaljnja pot zanesla tudi v največji nakupovalni center Kaufhaus de Westens, krajše imenovani KaDeWe. Drugi so v prostem času brskali po majhnih prodajalnah ali pa posedali v kateri od številnih kavarnic. Kasneje smo obiskali muzej, kjer smo spoznali zgodovino skozi slike, knjige in številne ohranjene predmete. Dan smo počasi zaključili v hotelu Mercure, kjer smo si nabrali novih moči za obisk mesta Potsdam. Ob zgodnji uri smo se namreč odpravili na ogled parka Sanssouci in ostalih znamenitosti tega območja. Po dveh dneh v nemški prestolnici nas je tako čakala le še pot domov.

Sara

Kot vidite, ni odveč žrtvovati delčka prostega časa in ga posvetiti šoli in drugim obšolskim aktivnostim. Mogoče se tudi v naslednjem letu pojavi takšno plačilo za ves vložen trud. Zato imam za vas le en nasvet: veselo na delo.

Meglenke so vključene v dveletni Comenius projekt, ki poteka pod naslovom TASTE. Osnovno vprašanje, ki je naš izziv, je: Kako bi pritegnili svoje vrstnike v svoj kraj s pomočjo petih čutil? Tako z vidom, sluhom, tipom, vonjem in okusom spoznavamo Slovenijo oz. Ormož, Italijo - Parma, Nemčijo - Halle, Francijo - Cognac, Poljsko - Wroclav in Češko - Havličkuv Brod.

MEGLENKE ODLETELE V NEMČIJO

PROJEKT

Prvo srečanje je bilo v Italiji. Udeležili so se ga le profesorji in je bil namenjen predvsem zbiranju idej in delanju načrtov za prihodnost projekta. Naslednje srečanje je potekalo maja 2010 v Franciji. Oktobra smo odšli še v Nemčijo. Naslednje leto se projekt zaključi in vsi udeleženci pridejo k nam v Ormož, kjer bo zaključek celotnega projekta. V tem projektu tako spoznavamo svoje vrstnike z različnih koncev Evrope, njihovo tradicionalno hrano in pijačo, njihov način življenja, šolanje, znamenitosti, glasbo, ...

HALLE

Srečanja v Nemčiji se je udeležilo osem dijakinj in en dijak, spremljale so nas tri profesorice in ravnateljica Gimnazije Ormož. V Halle smo prišli v ponedeljek popoldne in se nastanili v izjemno prijetnem in domačem hotelu St. Georg. Naslednji dan nam je na gostiteljski šoli Berufskollege dobrodošlico zaželel ravnatelj, sprejeli so nas tudi na občini.

Ogledali smo si mesto Halle, nato pa smo se odpravili še v proizvodnjo medenjakov, kjer smo se na lastna usta prepričali, kako slastni so in kako poteka njihova izdelava. V tem tednu so se zvrstili še drugi različni ogledi značilnosti mesta, ogled bližnjega mesta Düsseldorf in Bielefelda, manjkalo ni niti pohajkovanja po trgovinah in takšnega ter drugačnega druženja z našimi »prijatelji«. Zadnji dan smo posvetili delu na projektu. Dijaki smo bili pomešani med

vrstnike iz drugih držav, skupaj smo morali narediti načrt za obisk enega izmed evropskih mest. Odločiti smo se morali, v katerem letnem času bi potovali, kje bi se nastanili, kaj bi si ogledali, kje bi jedli in koliko denarja bi za vse to porabili. Delovni jezik projekta je seveda angleščina, deloma pa tudi nemščina »ter kombinacija jezika z rokami in nogami.« Zaključili smo z Bye bye party-em, na katerem smo se še dodatno spoznavali, zabavali, plesali in z druženjem nadaljevali pozno v noč.

ZAKAJ?

Projekt nam je ponudil edinstven pogled v življenje in razmišljanje različnih evropskih narodov. Spoznali smo način življenja Nemcev, v katerem glavno vlogo igrajo vrednote, kot so spoštovanje, iskrenost in odprtost. Spoznali smo enega razvitejših evropskih narodov, ki je lahko s svojim načinom življenja, dojemanjem sveta in odnosom do drugih ljudi za zgled vsakemu izmed nas. Takšno doživetje le težko opišem z besedami. Doživiš ga samo enkrat in tega preprosto ne moreš ponoviti. S svojim potovanjem smo utrdili znanje tujih jezikov, našli nove zelo

dobre prijatelje, se znebili predsodkov, hkrati pa razvijali tudi svojo samostojnost in samozavest. V velikem, tujem in neznanem mestu smo se morali znajti čisto sami in verjamem, da nam je vse to uspevalo, seveda pa ni šlo brez manjših težav.

Nina

4. SREČANJE V ORMOŽU

MAJA 2011

Maja pridejo vsi naši znanci še k nam, v Ormož. Naše priprave za njihovo pogostitev že potekajo. Potrudili se bomo po svojih najboljših močeh in upamo, da se bodo domov vrnili z lepim spominom na nas, na Slovenijo in da se bodo še kdaj z veseljem vrnili k nam. Seveda pa upamo, da se bodo naša prijateljstva nadaljevala. Tako jih že nestrpno pričakujemo in čakamo, da se ponovno srečamo.

GIMNAZIJCI – PRAVI RUDARJI

V sredo, 17. novembra, smo se ob 7.30 uri odpravili iz Ormoža na pot do Velenja. Ves čas smo imeli na avtobusu predstavitve o značilnostih, ki se pojavljajo na poti do Velenja in Celja. Slišali smo veliko o različnih krajih, kotlinah, pomembnih turističnih točkah, itd. Vsi smo morali predstavitve pripraviti v slovenščini, jih povzeti še v tujem jeziku in na koncu povedati še smešnico, ki je poskrbela za pozitivno energijo. Slišali smo lahko povzetke v angleščini, nemščini, hrvaščini in španščini. Zanimivo je bilo slišati vse te različne jezike. Naučili smo se kar nekaj novih besed. Ob nekaterih predstavitev smo se kar dobro nasmejali, saj so nekateri sošolci predstavili svojo izbrano temo na humoren način. Takšne predstavitve tudi najbolj ostanejo v spominu.

Hitro smo prišli do Velenja. Tam smo si najprej ogledali muzej premogovništva. Predstavili so nam osnovne podatke. Izvedeli smo, kako se pridobiva električna energija, kako je na tem območju nastal lignit, kakšne so posledice te dejavnosti za to območje, kdaj se je začela ta dejavnost, idr. Pot smo nadaljevali do termoelektrarne Šoštanj – TEŠ. Zelo smo se veselili, da bomo videli to pomembno izdelovalko električne energije, ki proizvede kar tretjino energije v naši državi. Do zdaj smo jo videli le na slikah in v poročilih. TEŠ je bila namreč v času našega obiska reden gost v dnevno-informativnih oddajah zaradi zapletov v vodstvu in pri izgradnji šestega bloka, ki je zelo pomemben projekt. Nisem mogel verjeti, kako je termoelektrarna velika. Bilo je toliko različnih cevi in aparatur ter vsega ostalega. Še sanja se mi ne, kako je vse to povezano, vendar imam po obisku vsaj predstavo o osnovnem postopku. Bili smo tudi v kontrolni sobi, kjer so nam razkazali tehnologijo, s katero nadzorujejo proizvodnjo energije.

Po ogledu smo se odpravili nazaj v Velenje, kjer smo si ogledali velenjski rudnik. Tam sem bil že pred tremi leti, vendar sem se veselil novega obiska. Peljali smo se 157 m globoko. Pot je bila srhljiva, ker nismo nič videli. Med seboj smo se tudi malo ruvali in žgečkali. Ko smo po nekje štiridesetih sekundah spet videli luč v jami, smo si oddahnili. Vedeli smo, da smo prispeli na varno. Od tam smo pot nadaljevali po tem podzemeljskim muzejem. Spoznavali smo, kako so nekoč živeli rudarji, kako je potekalo delo, kdo vse je delal, kakšne nesreče so se dogajale, kako poteka delo danes, ko imamo na voljo veliko tehnologije in kako je poskrbljeno za varnost. Vodič je svojo nalogo opravil z odliko, saj nam je posredoval le osnovne podatke in jih predstavljal na humoren način. Pozdravljali smo se z uradnim rudarskim pozdravom »srečno« ter s seboj imeli tudi rudarsko malico. Oblečeni smo bili v suknjič ter nosili čelado. Bili smo pravi rudarji. Po končanem ogledu smo se z vlakom peljali še malo po rudniku in se nato odpeljali na površje. Poti proti površju sem se zelo veselil, saj sem spet lahko videl sončno svetlobo in vse, kar je živega na našem površju.

Po tem ogledu pa smo se odpravili na celjski grad. Vodič je povzel zgodovino celjskih grofov. Njegovo predstavitev smo na začetku razumeli, potem pa jo je vedno bolj zapletal. Cenim njegov trud, vendar menim, da bi se moral bolj prilagoditi ciljni publikli. To je osnovna naloga vodiča, ki jo mora skušati opravljati po svoji najboljših močeh. Iz gradu se odpira prelep razgled na Celje, ki nam ga je pokvarilo kislo vreme. Kljub temu smo videli precejšen del gradu. Po tem ogledu smo se odpravili proti domu. Na avtobusu je bilo živahno kot vedno.

Ta ekskurzija je bila poučna, zabavna in tudi naporna. Na koncu sem prišel domov s pozitivnimi vtisi, saj sem preživel vznemirljiv dan in se hkrati še nekaj naučil.

Renato

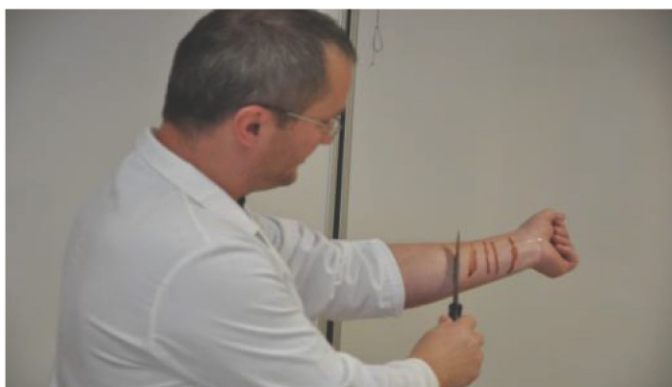

FOTOREPORTAŽA:
NARAVOSLOVNE DELAVNICE ZA

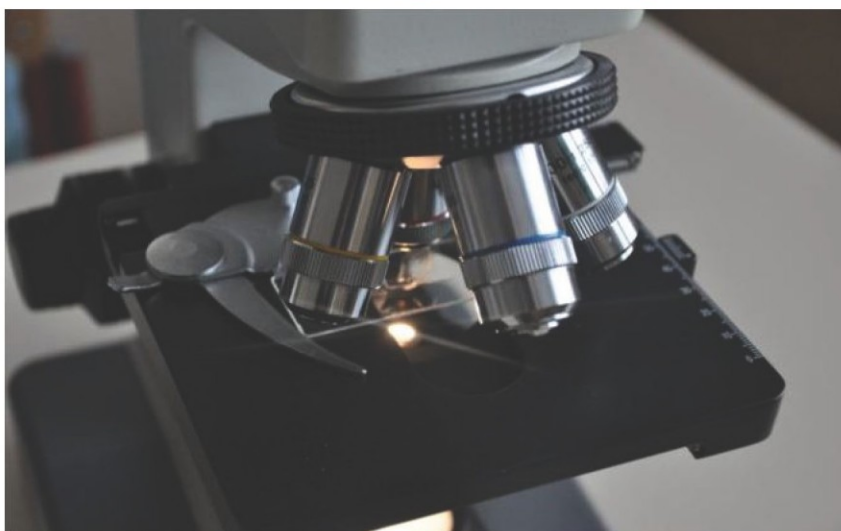
DEVETOŠOLCE

Maša

Čez gimnazijski prag

To smo mi

NARAVOSLONE

DELAVNICE ZA

DEVETOŠOLCE

Tudi to leto je Gimnazija Ormož za naše »bodoče dijake«, torej za devetošolce iz osnovnih šol Središče ob Dravi, Velika Nedelja, Sveti Tomaž, Ivanjkovci in Ormož, organizirala dan pouka v naši gimnaziji.

V torek, 9. 11. 2010, je Gimnazija Ormož gostila OŠ Središče ob Dravi in OŠ Velika Nedelja. 29. 11. 2010 so nas obiskali devetošolci OŠ Ivanjkovci, 30. 11. 2010 pa so nam družbo delali učenci iz OŠ Ormož. Osnovna šola Sveti Tomaž pa se nam je pridružila že na orientacijskem pohodu na začetku šolskega leta.

Vsi učenci, ki so nas obiskali, so pozitivno naravnani prispeli v gimnazijo. Najprej so bili malce sramežljivi, vendar so se dokaj hitro privadili na novo okolje, profesorje in ostale dijake. Najprej jih je nagovorila ravnateljica Klavdija Zorjan Škorjanec, nato so se napotili v učilnice in se pripravili na pouk - vznemirjeno so poskakovali po razredu in nestrpno pričakovali začetek pouka.

Na začetku ure so jih pozdravili profesorji, potem pa se je prva šolska ura začela. Pri delavnicah iz kemije so si devetošolci ogledali in tudi sodelovali pri zanimivih poskusih pri profesorju Petru Luknjaru. Delali so poskuse, kot so Čarobni vrt, Obarvanje kislin in Ognjeno tleskanje. To tleskanje, ki je povrh še ognjeno, zgleda takole, da palec pomočiš v kalcijev klorid, nato pa pomočiš kazalec v fosfor in daš skupaj oba prsta. Ko se blazinice prstov dotaknejo, tleskneš s prsti in iskra poči. Učenci so lahko tudi sami poskusili tleskniti, kar sem tudi sama poskusila, nato pa je profesor za konec pripravil majhno presenečanje. Enak poskus je izvedel v precej večjih količinah, kar je bilo zelo nevarno, zato ker je zelo počilo in so iskre letele vsepovsod naokrog. Posledice poskusa

so v obliki megle še dolgo tavale po šolskih hodnikih.

Pri delavnicah biologije so se seznanili s profesorico Vesno Pintarič, z mikroskopiranjem in s skrbnim opazovanjem. Skupaj s profesorico so učenci pripravili mokre mikroskopske preparate od krila žuželke, kapljice sladke vode, v kateri je plaval paramecij, do preparata z morskim planktonom.

Ostale so jim še delavnice iz fizike, kjer jim je o gibanju razlagala profesorica Jasmina Jančič. Spoznali oz. ponavljali so enakomerno gibanje, delali so z ultrazvočnim slednikom, ki je izpisoval graf gibanja na računalniku. Učenci so se morali pri tej nalogi, kar se da enako gibati, kot je bilo zarisano v grafu na računalniku, nato se je poleg že narisane grafa izrisal tudi graf gibanja učenca. Nekateri so se zelo dobro odrezali. Merili so tudi gostoto vode in plute, računali pa so tudi vzgon. Pogovarjali so se tudi o gejzirjih in o vulkanih. Tudi sami so izdelali vulkan iz papirja, plastenke, sode bikarbone, detergenta in kisa. Profesorica in laborantka pa sta ustvarili umeten gejzir, ki nam je včasih ponagajal in bruhal, kadar to ni bilo potrebno.

Tako, pa je bil dan že za njimi. Neverjetno hitro je minil, so pripovedovali učenci. Za konec si še preberite, kako so dan, v vlogi gimnazijca, opisali učenci sami. Verjamem, da je za nekatere ta dan bil uspešen in zanimiv, za druge pa dolgočasen in brezzvezen.

Dijaki in profesorji pa upamo, da smo devetošolcem lahko vsaj malo približali vsakdan na Gimnaziji Ormož in da smo jim olajšali izbiro pri nadaljnjem izobraževanju.

Čez gimnazijski prag

To smo mi

TOMAŽ BUKOVEC ZDOLC, OŠ Ivanjkovci

»Najbolj zanimiva se mi je zdela kemijska delavnica, zaradi spoznavanja reaktivnosti snovi, zanimivih poskusov in praktičnega dela. Gimnazija se mi zdi zelo urejena, razmišljam pa tudi, da bi se nanjo vpisal.«

MATJAŽ PLAVEC, OŠ Ormož

»Najbolj so mi bili všeč poskusi pri kemiji, še posebej ognjeno tleskanje s prsti, zato ker nastane iskra. Poskusil sem tudi sam, uspelo mi je, a me je tudi malo speklo, ko je počila iskra. Šolanje bom verjetno nadaljeval v smeri tehnike, se pa še odločam, katero šolo bom izbral.«

TJAŠA NOVAK, OŠ Ivanjkovci

»Vse delavnice so bile zanimive, predvsem zaradi praktičnega dela. Pri fiziki je bilo zabavno, ko smo se morali gibati tako, da smo posnemali graf na računalniku. Profesorji so nam dobro posredovali navodila dela in bili so prijazni. Šola mi je všeč, ker je urejena in bolj moderno opremljena.«

TJAŠA MALEC, OŠ Ormož

»Najbolj všeč mi je bila delavnica pri kemiji, in sicer zaradi poskusov. Zanimivo je bilo tudi pri biologiji, ko smo mikroskopirali. Na gimnaziji so mi všeč poslikave po stenah in lepo urejene učilnice. Za nadaljnje šolanje pa bom verjetno izbrala gimnazijo v Ljutomeru, smer predšolska vzgoja.«

TEJA KOSI, OŠ Ivanjkovci

»Najbolj zanimiva je bila izdelava vulkana. Tudi poskusi pri kemiji so bili zanimivi in mikroskopiranje pri biologiji. Gimnazija mi je všeč, zato ker je lepo opremljena in ker ponuja veliko interesnih dejavnosti.«

SANDRA ŠKRINJAR, OŠ Ormož

»Pri kemiji me je najbolj pritegnil poskus pretakanja ionskih spojin. Naučila sem se nekaj novega tudi o nevarnostih snovi in o opozorilnih znakih na embalažah. Dan v gimnaziji mi je bil zelo všeč, za nadaljnjo šolsko pot pa izbiram med Gimnazijo Ljutomer in 2. gimnazijo Maribor.«

TJAŠA JEREBIČ, OŠ Ivanjkovci

»Najbolj so mi bili všeč poskusi pri kemiji, predvsem ognjeno tleskanje. Naučila sem se tudi veliko stvari. Na primer o vzgonu, ki ga do sedaj nikoli nisem razumela. Na gimnaziji mi je najbolj všeč bazen. Vpisala pa se bom najverjetneje na Srednjo šolo za oblikovanje Maribor.«

DIJANA KOLARIČ, OŠ Ormož

»Rada imam praktično delo, zato mi je danes bila najbolj všeč izdelava vulkanov. Na žalost še ne vem, kam se bom vpisala, ampak odločam se med Gimnazijo Ljutomer in Ekonomsko gimnazijo Ptuj. Na Gimnaziji Ormož so mi všeč učilnice, ker se lepo urejene.«

»POVEM VAM, GIMNAZIJA ORMOŽ JE NAJBOLJŠA IZBIRA!!«

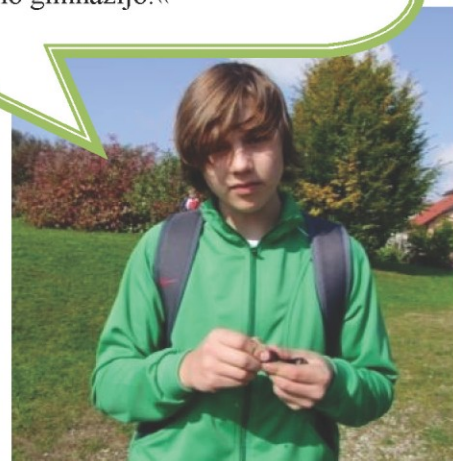

URŠKA ŽNIDARIČ, OŠ Ormož

»Današnji dan je bil zelo zanimiv. Rada imam biologijo, zato mi je bilo mikroskopiranje najbolj všeč. Na gimnaziji so mi všeč poslikave na stenah in učilnice, kot prednosti Gimnazije Ormož, bi rekla da so prilagojen urnik in manj stroškov za prevoz. Vpisala se bom na Škofijsko gimnazijo Maribor.«

ŽIGA POTOČNIK, OŠ Ivanjkovci

»Danes so mi bili najbolj všeč poskusi pri vseh predmetih, rad delam praktična dela. Eksperimentiramo tudi v osnovni šoli. Glede svojega nadaljnega izobraževanja še nisem povsem odločen, saj izbiram med poklicno šolo ali splošno gimnazijo.«

IZMENJAVA ORMOŽ – VIČ

Od torka 5. oktobra pa do petka 8. oktobra 2010 je v Ormožu potekala izmenjava Gimnazije Ormož in Gimnazije Vič. Iz slednje gimnazije je prišlo 11 učencev, iz ormoške pa 10. Na njih so budno pazili 4 profesorji, iz vsake gimnazije po 2. Ormožani so letos maja že bili v Ljubljani, sedaj pa so jim Vičani vrnilo obisk. Po tem, ko so jih v torek zjutraj Ormožani na železniški postajni v Ormožu toplo sprejeli, so se vsi skupaj odpravili na pohod proti Jeruzalemu. Do jeruzalemske cerkve so se odpeljali z avtobusom, nato pa so se proti Svetinjam odpravili peš. Na poti so se ustavili še na Maleku v vinski kleti. Dolge poti so utrujajoče, zato so si udeleženci na poti privoščili degustacijo vin in domačih jedi v bližnjem gostišču. Pot so nato nadaljevali proti Svetinjski kleti, kjer so do 7 ure zvečer imeli fotografsko delavnico, ki jo je vodil znani fotograf Ciril Ambrož. V sredo zjutraj so se nameravali odpraviti na trgatve na Kajžar, vendar jim je grdo vreme zagodlo in so morali to aktivnost na žalost opustiti. Vsi so bili seveda razočarani, še posebej pa Ljubljancani, ki bi se trgatve udeležili prvič. Vendar so se namesto tega odpravili na ogled Velikonedeljskega gradu in cerkve. Po kosilu so se udeležili kuharske delavnice na kmetiji Hlebec. Pekli so odlične domače dobrote kot npr. prleško gibanico, poštržjačo, makovo potico. Njihova peka se je zavlekla dolgo v noč, vendar se je splačalo, saj je na koncu prišlo najboljšje - pokušina, ki so jo vsi že nestrpnost čakali. V četrtek zjutraj so imeli ogled Oljarne Središče ob Dravi. Seveda so poskusili tudi različne jedi iz buč, katerih okus jih je prijetno presenetil. Nato pa so se z vlakom odpravili na Ptuj. Po ogledu Ptujkega gradu, so se zapodili zganjat vodne norčije v Terme Ptuj. Zadnji dan so ustvarjali na računalnikih. Naredili so 2 zgibanki in en koledar s slikami, ki so jih posneli sami. Nato pa je sledilo težko slovo, polno objemov in mahanje v slovo. Na izmenjavi so se noro zabavali in te izkušnje zagotovo še dolgo ne bodo pozabili.

Valentina

Svoje vtise z izmenjave nam je zaupala Anja Modic, učenka 3.a letnika Gimnazije Vič:

“Izmenjava z Gimnazijo Ormož mi je bila zelo všeč, saj smo si ogledali in počeli veliko zanimivih stvari. Še posebno mi je bilo všeč na degustaciji vin ter v ptujskih toplicah, kjer smo se lahko sprostili. Zelo sem se zabavala, ko sem pekla prleško gibanico. Čeprav smo jo morale delati dvakrat, ker se nam je prvič ponesrečila, je bila zelo dobra. Všeč mi je bilo, da smo imeli med aktivnostmi dovolj časa in da nam ni bilo treba hiteti. Bilo je zelo prijetno, saj smo imeli veliko prostega časa za druženje, zabavo in spoznavanje. Nikoli nam ni bilo dolgčas. Naš dan se je po končanih aktivnostih s profesorji še ni končal. Vsak večer smo si priredili zabavo, največjo seveda na predzadnji večer. Med sabo smo se zelo dobro ujeli in zadnji dan smo se zelo težko poslovili. Naši dnevi v Ormožu so bili dolgi in naporni, vstajanje zjutraj težko a se je splačalo, saj smo se imeli zelo lepo.”

PEKA KRUHA NEKOČ IN DANES NA ORMOŠKEM OBMOČJU

Karin Hržič, Jelka Kovačič, Teodor Kolarič in Otilija Kolarič so s projektno nalogo "Peka kruha некоč in danes na ormoškem območju" na nagradnem natečaju medgeneracijskega sodelovanja na tehničnem in naravoslovnem področju, ki ga je organizirala ZOTKS, dosegli 1. mesto. V četrtek, 30. septembra 2010, so na razstavnem prostoru Zveze za tehnično kulturo Slovenije v Cankarjevem domu v Ljubljani predstavili različne vrste domačega kruha. Domačnost svežega pečenega kruha je privabila veliko radovednih obiskovalcev.

Starodavna znanja in veščine pri peki kruha je z velikim veseljem pokazala gospa Otilija Kolarič, babica dijaka Teodorja Kolariča. Skupaj s sošolkama Karin Hržič in Jelko Kovačič, so se s peko kruha v krušni peči, v stari kmečki črni kuhinji, za kratek čas vmili v preteklost. Po peki v domači črni kuhinji so se naslednji dan že odpravili na kmetijo Kralj v Pavlovcih, kjer kruh še zmeraj pečejo po starih receptih in v krušni peči, vendar ga zaradi količine peke umesijo strojno.

V petek, 24. septembra 2010, je 38 dijakov tekmovalo na šolskem tekmovanju iz logike. Bronasto priznanje je dobilo 11 dijakov - Katja Kokot, Miha Magdič, Simon Tušek, Jure Hanželič, Polona Filipič, Valentina Gjura, Marsel Žmauc-Rajh, Aljaž Majcen, Klemen Pongračič, Sara Munda in Jelka Kovačič. Na državno tekmovanje so se uvrstili 4 dijaki - Aljaž Majcen, Klemen Pongračič, Sara Munda in Jelka Kovačič. Sara in Jelka sta za las zgrešili srebrno priznanje.

Damijana

Namen natečaja je bil spodbuditi sodelovanje med posamezniki in posameznicami različnih generacij. Na tak način se je povežalo tradicionalno in starodavno znanje z veščinami in s spretnostmi mladih. Mladi udeleženci so pobližje spoznavali kulturo našega območja in videli, kako se ta vedno bolj pozablja. »Spoznala sem kako so pekli kruh некоč in videla, kako se je način peke kruha spremenil« nam je povedala Karin Hržič. Ta projekt je pokazal nam mladim, da moramo spoznavati dediščino in jo tudi predstavljati. Ves čas opazujem, da smo različne generacije vedno manj povezane med seboj in ni več toliko medsebojnega sodelovanja. Dobili smo še en dokaz, da lahko s takim sodelovanjem dosežemo odlične rezultate.

Renato

V petek 15. oktobra 2010, je 24 dijakov tekmovalo na šolskem tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni. Bronasto priznanje je prejelo deset dijakov, na državo tekmovanje pa so se uvrstili samo prvi trije - Aljaž Majcen, Polona Filipič in Jurček Novak. Državno tekmovanje je potekalo v soboto, 20. novembra 2010, v OŠ Šoštanj. Aljaž Majcen je v prejel srebrno priznanje!

Damijana

Vsem iskrene čestitke!

GIMNAZIJA IMA TALENT

Na naši šoli imamo veliko talentiranih dijakov na vseh mogočih področjih. Pa naj bodo to odkriti ali skriti talenti. Ena izmed njih je **dijakinja 4. letnika Valentina Gjura**. Valentina je poznana kot izjemna slikarka in umetnica, ki na vsakem likovnem delu pusti čar svojega slikarskega talenta. Z njo sem se pogovarjala o kolonijah, ki se jih je udeležila v počitniškem času.

Na Turistični kmetiji Hlebec na Kogu je od 1. do 5. avgusta 2010 potekalo 7. mednarodno srečanje slikarjev, kiparjev in karikaturistov Hlebec Kog 2010. Na temo 'Naravna in kulturna dediščina' je ustvarjalo sedem slikarjev, pet kiparjev in karikaturist. Najverjetneje se tega mednarodnega srečanja ne more udeležiti vsakdo. Kdo te je seznanil s srečanjem?

Ja, res je, nekaj likovnega znanja pa že moraš imeti, če se hočeš udeležiti kolonije. Sama sem dobila vabilo s strani gostitelja kolonije Milana Hlebca, ki sem se ga zelo razveselila. Kolonije sem se z veseljem tudi udeležila, saj se mi je ustvarjanje v času počitnic še posebej prileglo.

Kdaj ste se udeleženci prvič zbrali in na katero področje si se prijavila?

Prvič smo se vsi skupaj zbrali v nedeljo, 1. 8. 2010, na Turistični kmetiji Hlebec, kjer smo se umetniki tudi spoznali in seznanili z načini ustvarjanja. Prijavila sem se kot slikarka.

Je bila kolonija res v pravem pomenu besede mednarodna?

Ja, to mi je bilo še posebej všeč, saj sta se kolonije udeležila tudi slikarja iz Avstrije in Pule. Največ udeležencev je prihajalo iz Kulturno umetniškega društva Forma Viva iz Makol, ti so tudi prevzeli vodenje kolonije.

Kakšen je bil razpored dela v petih dneh ustvarjanja?

V začetku likovne kolonije so v prostorih Turistične kmetije Hlebec razstavili dela viteza karikature Stanka Šerca, ki si jih je bilo zares vredno ogledati. Ker sem doma v bližini turistične kmetije, nisem prenočila pri njih kot ostali ustvarjalci. Nekateri umetniki so se ustvarjanja lotili že takoj, drugi smo potrebovali nekaj časa za navdih. Sama sem pričela slikati šele naslednji dan. Zgodaj zjutraj sem se z vsemi potrebnimi pripomočki napotila na turistično kmetijo, kjer sem dobila platno, ter si poiskala primeren prostor za ustvarjanje. Ustvarjanje je potekalo svobodno, torej vsak se je lotil tistega, kar se mu je zahotelo in ko se mu je zahotelo. Vsak dan ustvarjanja smo dobili tudi kosilo in še kakšno okrepčilo. V petek, 5. avgusta, je potekal slavnostni zaključek z bogatim kosilom ob prijetni glasbi koncerta skupine Kvinton.

Kje si dobila navdih in idejo za nastalo sliko, ki jo trenutno lahko občudujemo v avli gimnazije?

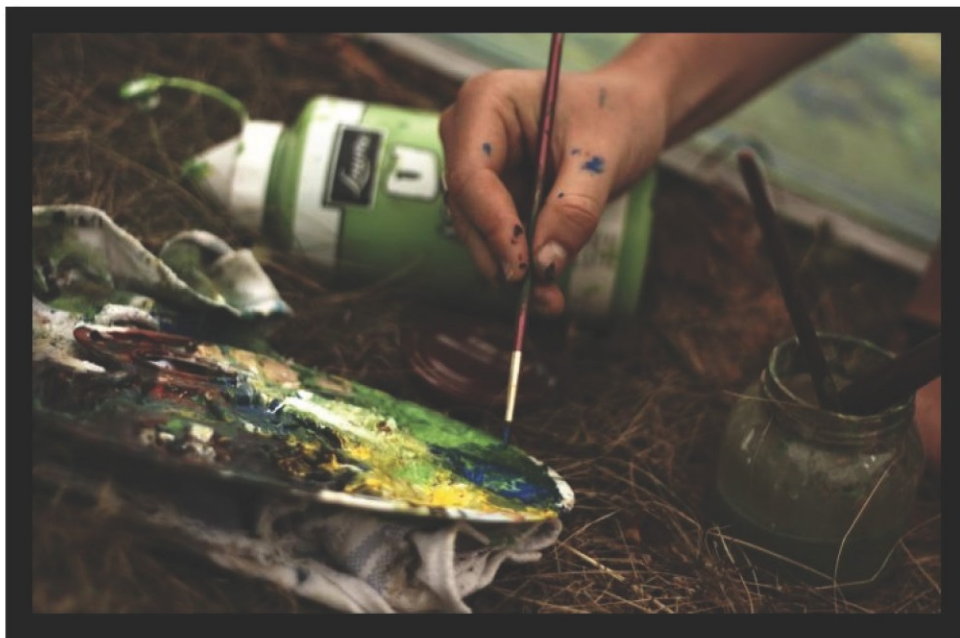
Ideja, kaj naslikati, se mi je zdela najtežja, a sem se po sprehodu v bližnji okolici ter ogledu del, ki so že nastajala odločila, da naslikam nekaj značilnega za naš okoliš. Odpravila sem se torej v vinograd, kjer sem po opazovanju naslikala pogled skozi vinograd na Turistično kmetijo Hlebec. Nekateri umetniki so se ustvarjanja lotili kar z motornimi žagami, kar se mi je zdelo še posebej zanimivo. Izdelali so čudovite kipe iz velikih hlodov, za katere mi na prvi pogled niti na misel ne bi prišlo, da so namenjeni kiparjem.

Ali so nastala dela bila na koncu kolonije tudi razstavljena?

Seveda. Obiskovalci so si lahko ogledali razstavljena dela, ki smo jih ustvarili v teh dneh. V petih dneh je tako nastalo veliko zanimivih in izvirnih del, ki jih bo, kot so obljubili, moč videti na priložnostni razstavi pri njih, za katero pa še ni znan datum.

Prepričana sem, da si s strani obiskovalcev dobila same pohvale. Najverjetneje pa si v koloniji pridobila tudi nove izkušnje?

Res je (smeh). Z veseljem sem sprejela vse pohvale, ki so mi dale zagona za nadaljnje, še bolj aktivno ustvarjanje. Ustvarjanje in pa predvsem druženje ter spoznavanje načinov izražanja drugih umetnikov, so neprecenljiva za širjenje lastnega obzorja s tega področja. Dobila sem tudi veliko koristnih nasvetov, glede nadaljnjega šolanja ter ustvarjanja in vem, da mi bodo še kako koristili. Čeprav malo opečena od premočnega sonca na »delovnem mestu«, sem se v teh dneh imela zares super.

V počitniških dneh pa si se skupaj z Barbaro Kirič in Jelko Kovačič udeležila tudi 3. mednarodne Forma Vive, ki poteka pod okriljem festivala Lent v Mariboru. Pod katerim sloganom je potekala Forma Viva?

Dogodka se Gimnazija Ormož zdaj že tradicionalno udeležuje z mentorico likovnega krožka, Janjo Rudolf, prof. Prijavljeni umetniki smo ustvarjali na temo: »Ni bolj živega od živega sveta.« Forma Viva je bila letos ekološko usmerjena, saj je bil poudarek na odpadnih, reciklažnih in naravnih materialih. Ustvarjali smo pod zelenimi krošnjami, stran od mestnega vrveža. Glavni namen je bil predvsem kvalitetno povezovanje različnih generacij učenju in predajanju znanja. Na koncu so nastala dela ocenili uveljavljeni umetniki in likovni pedagogi.

So najboljša dela bila tudi nagrajena?

Ja (smeh). In sicer smo jaz, Barbara in Jelka s svojimi deli zmagale in za nagrado dobile samostojno razstavo.

Super, enkratna nagrada. S strani novinarske ekipe vsem trem iskreno čestitam! Kdaj pa se je odvijala razstava?

Otvoritev razstave je bila v dvorcu Betnava, 17. decembra 2010. Sama sem imela razstavljenih deset samostojnih del. Prav tako Barbara in Jelka deset del, saj sta ustvarjali skupaj. Na razstavo smo se pripravljale ob pomoči profesorice Janje Rudolf. Izkoristila bi ta trenutek in se vsem obiskovalcem zahvalila, da so prišli na razstavo in nam tako dali vedeti, da nas podpirajo.

Sara

Želimo ti še veliko nadaljnjega ustvarjanja, takih izkušenj in navdiha v svetu kontrasta močnih in drznih barv ter se ti zahvaljujemo, da si z nami delila misli in občutke o udeleženih kolonijah. Še naprej ustvarjaj v smislu kitajskega pregovora, ki pravi: »Preden začneš slikati, moraš imeti v konici čopiča srce, roko in misli.«

PETRA VERNIK IN STRELSTVO

Tokrat smo na pogovor povabili Petro Vernik, dijakinjo 2. letnika Gimnazije Ormož. Petra se že kar nekaj časa ukvarja s športnim strelstvom in prav zaradi tega smo jo želeli povprašati, kaj je športno strelstvo, kakšne rezultate je dosegla na tekmovanjih in nasploh še nekaj o sebi.

Pozdravljena, Petra. Hvala, da si se odzvala na moje povabilo in boš tako v današnjem intervjuju predstavila sebe in strelstvo.

Pozdravljeni, z veseljem.

Slišali smo, da se že kar nekaj časa ukvarjaš s športnim strelstvom. Kdo je te navdušil za ta šport?

Za ta šport me je navdušil oče.

Kako dolgo treniraš ta šport, v katerem klubu? Kako si zadovoljna s klubom, trenerjem?

Treniram 4 leta za Strelsko društvo Kovinar Ormož. Moj trener je Robert Teržan.

S klubom sem zelo zadovoljna, prav tako tudi s trenerjem in njegovimi "namestniki".

Kdaj treniraš?

Če je le mogoče treniram vsak dan, čez vikend pa so običajno tekme.

Kako potekajo tekmovanja?

Tekmovanja se ponavadi odvijajo na večjih streliščih na papirnate oz. elektronske tarče. Ženske streljamo 40 nabojev, moški pa 60. Torej, za ženske je maksimalno število krogov 400, za moške pa 600 krogov. Cilj vsakega strelca je zadeti 10. Na večjih tekmovanjih je na koncu še finale, kjer se strelja še 10 nabojev. Tekmujem v kategoriji kadetinj.

Kakšni so tvoji dosežki na tem področju in kaj pomenijo zate?

Najpomembnejši dosežki so državni rekord pri pionirkah, prvo mesto na državnem prvenstvu - pionirke in 2-krat tretje mesto z malokalibrsko puško pri članicah.

Na svoje dosežke sem ponosna, vendar še zdaleč niso moj najvišji cilj.

Še naprej si želim napredovanja v rezultatih, saj s tem pridejo tudi višji dosežki.

Kaj sploh pomeni zate, sodelovati na takšnih tekmovanjih, trenirati in se nasploh ukvarjati s tem športom?

Pomeni del mojega življenja.

S čim se ukvarjaš v prostem času? Kako najdeš čas zase, za svoje hobije, šolo in še naporne treninge?

Poleg strelstva imam rada glasbo. Igram bobne in kitaro. Čas se vedno najde za to, kar imaš rad, le razporediti si ga je treba.

In za na konec, kaj bi sporočila našim bralcem?

Za konec bi povedala, naj vsak počne, kar ima rad in naj nad tem ne obupa, saj bo le tako dosegel želeno.

Nina

INTERVJU S PROFESORJEM KEMIJE

Vam ponujamo intervju z našim enim in ednim profesorjem kemije, prof. Petrom Luknjarom. Intervju smo začeli samoiniciativno v kabinetu. A, ga je kaj kmalu prekinilo vprašanje profesorja: »Ke smrdi po sendviči?« Zaradi neznosnega vonja po klobasah, smo raje nadaljevali v učilnici. Profesor je med intervjujem venomer dokazoval svojo živahnost in odprtost za vse teme. Zgleda, da smo izbrali tiste prave, saj se je pred marsikaterim vprašanjem najprej zamisli in odgovoril šele po tehtnem premisleku.

Začnimo na začetku. Kakšni ste bili kot otrok?

Priden, kako pa. V šoli tudi ponavadi ...

Zakaj ste se odločili za študij kemije?

Ker sem imel občutek, da bom ga naredil.

Kako ste preživeli študentska leta?

Mak sem preživel. (smeh) Med šolskim letom sem živel v študentskem domu. Med letom se nisem kaj dosti učil, edino pred izpiti malo več.

Kaj je najbolj smešna stvar, ki ste jo v življenju naredili?

Da sem ponoči šel na Triglav. (smeh) S kolegi smo imeli v načrtu 2 dnevni izlet. Vendar smo že na Kredarici »veznoli pred šankom«. Tam smo se spoznali še z drugimi, eden od njih je rekel, da je vodič. In tako smo z njim šli ob 1.00 uri zjutraj na Triglav. Na srečo sem komaj drugi dan ugotovil, da sem gor šel v adidaskih.

Drugi dan smo šli še enkrat, ker je pri beli luči vseeno vse drugače. Veliko je teh norosti, vse niti niso za praviti...

Kakšne skrivnosti vse se najdejo v mali redovalnici?

Veliko plusov in minusov, pa kakšni klicaji se tudi najdejo. Seveda nimajo nikakršne veze s poukom. Z vsemi novostmi na šoli, me vedno 3. letniki seznanijo.

Katera izjava izmed učencev se vama zdi najbolj zanimiva?

Ne beležim si jih, tako da težko rečem. Najbolj mi je stalno čudno, če ima kdo pri testu nič točk.

»Toga resen ne razmim.«

Katera gimnazija je po vašem mnenju boljša – Gimnazija Ormož ali Gimnazija Ptuj?

Ormož. Zato ker nas je malo in imamo veliko več prostorov in pripomočkov za delo kot na Ptuj.

Se vam je kdaj kakšen kemijski poskus ponesrečil?

Vsake toliko, to nič takšnega.

Kje preživite največ prostega časa?

V goricah ali pa v arhivu ali pa s hčerko Nežo. V katerem koli vrstnem redu. Prostega časa pa tako ali tako vedno primanjkuje.

Kateri razred je po vašem mnenju najboljši?

Najrajši grem v skupino 4. letnikov. Moraš pa tako ali tako iti v vse razrede. Ne moreš izbirati.

Kaj menite ob blondinkah?

(smeh, smeh in še enkrat smeh) To, da so ene včasih pod lasmi res blond. Ampak tega ne moreš naprej vedeti. Zgodi se tudi, da so pobarvane na črno, pa so od spodaj vseeno blond. Poznam pa tudi takšne, ki so se pobarvale na blond, pa jim je barva v možgane stopila.

Kakšen odnos imate do policistov?

Jeeeh. Mrzim jih! Nimam nekega odnosa z njimi, ker se malokrat srečamo. Za njih velja, da ko jih

rabiš jih ni, ko pa jih ne rabiš pa so vedno najbolj pametni. Nečloveški pa so itaki njihovi zakoni. Kazni pa že dolgo nisem dobil. Ali pa tisti policaji, ki vedno stojijo na Humu, tam ob tistem ovinku pri gozdu. Kaj le delajo tam, kjer nimajo kaj iskati? »Ne bom rejši nič več reka.«

Ali mislite, da bo Jaka Kolarič kdaj našel svojo izgubljeno ljubezen?

Helena! Mogoče bo ona kaj več vedela. Seveda bo našel enkrat, tam negi proti 40. letom. »Pret pa nega upanja«

Mislite, da bo gimnazija Ormož propadla?

Ne vem, kaj bo. Vem pa, da ne mi, ne vi ne bomo imeli velikega vpliva na to.

Kaj bi naredili v takem primeru?

In za konec: kaj bi sporočili našim dijakom?

Naj se učijo! To je naša edina rešitev, da bomo preživel.

Med intervjujem sva se toliko presmejali, kot že dolgo ne. Tipično za profesorja, čigar ure so zanimive, radožive in predvsem prežete s smehom. Za piko na i, pa je po končanem intervjuju poskrbel profesor sam z izjavo: »Pa res smrdi po klobasah. Huje kak v mesnici!«

Sara in Nina

Dogodivščina profesorja

Enkrat sem imel prometno nesrečo, ravno ko je snežilo. Pa sem klical polico, da naj pridejo pogledat, ker še se vidijo "špure". Lepo se je videlo, da nisem jaz povzročitelj prometne nesreče, ampak sneg je počasi zakrival vse sledove. Oni pa meni nazaj, da naj vse skupaj slikam. 5 minut so imeli do tja, čakal pa sem jih celi 2 uri. Nič čudnega, da jih mrzim.

KAKŠNA OSEBNOST SI?

Vsak od nas je nekaj posebnega. Nekateri so bolj umirjeni, drugi živahni, nekateri boječi, drugi samozavestni ... Kakšen/a si ti? Katere lastnosti so značilne zate?

Reši spodnji test in ugotovi, kakšen tip človeka si!

1. S prijateljem/ico sediš na pijači. K sosednji mizi sede nekdo, ki ti postane takoj všeč. Kaj narediš?
 - a) K sosednji mizi sploh ne upam več pogledati.
 - b) Poskušam koketirati, da bi me opazil/a.
 - c) Wow, ta pa je. Takoj stopim v akcijo.
2. Partner ti ne dovoli s prijateljem/ico v kino. Kaj narediš?
 - a) Ostanem doma.
 - b) Razmislim o najini zvezi.
 - c) Vsekakor naredim po svoje.
3. Izveš, da nisi sprejet/a na šolo, na katero si že od nekdaj želiš. Kako reagiraš?
 - a) Zjočem se in pomislim, kako hudo mi je.
 - b) Trmasto iščem krivca za to.
 - c) Sedem za trenutek in razmislim, kaj se še da narediti in kakšne možnosti še imam.
4. Česa se najbolj veseliš?
 - a) Izkazovanja medsebojne ljubezni.
 - b) Kakor kdaj, odvisno od mojega razpoloženja.
 - c) Družbe, prijateljev in zabave.

REZULTATI:

Največ odgovorov tipa C:	Največ odgovorov tipa B:	Največ odgovorov tipa A:
Si precej samozavestna oseba. Tvoji cilji v življenju so ti znani, odlikujeta te večni optimizem in pogum. Si zelo vztrajen/a, vendar večkrat preveč radoveden/a in zaradi tega tudi površen/a. Tvoja največja ljubezen je svoboda!	Si samostojna in odgovorna oseba. Znajdeš se še v tako brezizhodni situaciji. Ljudje te imajo radi, saj si zelo družaben/a. Kadar si slabe volje, pa se te je najbolje izogibati, saj postaneš zelo aroganten/a in trmast/a.	Si zelo čustvena in nežna oseba. Najpomembnejša sta ti zaupanje in ljubezen. Včasih si precej naivna in nestabilna oseba, kar ljudje okrog tebe radi izkoristijo. Si osebnost na katero so ljudje okrog tebe lahko 100 % zanesajo.

MATURANTSKE OBLEKE

Vsako leto hitro mine in tako vsako leto prinese nekaj novega. Vendar pa se v vsakem letu zgodi čisto posebna noč za dijake 4. letnikov - **MATURANSKI PLES**. Tudi Gimnazija Ormož ni izjema. Naši dijaki se bodo udeležili maturantskega plesa, ki bo 5. februarja 2011. Priprave na ta poseben večer že potekajo.

Z maturantskim plesom pridejo na plano tudi posebne skrbi. Pojavljajo se različna vprašanja: Kdo bo moj plesalec? Kako se bom naučil plesnih korakov? Kdo bo naš plesni učitelj? Kje bo potekal ples? Kaj bomo jedli? in seveda tisto najpomembnejše **KAJ BOM OBLEKEL/OBLEKLA? KAKO BOM IZGLEDAL/A?**

Prav zaradi tega smo se v našem uredništvu odločili, da vam pri tem pomagamo. Predstavljamo vam različne maturantske obleke, v katerih boste letos z lahkoto zažareli na plesišču.

Pa si oglejmo nekaj predlogov, najprej za dekleta.

ČRNO - BELA KOMBINACIJA

Črna je elegantna stalnica za svečane priložnosti, pa tudi z belo nikakor ne moreš »usekati mimo«. Ko pa vse skupaj združiš, pa lahko dobiš obleko, ki bo vredna pogledov.

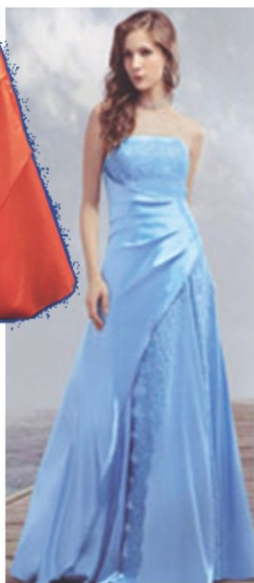
ZLATO - SREBRNA KOMBINACIJA

Če hočeš zasijati kot prava zvezda se odeni v zlato in pa srebrno bravo. Prav tako pa so popularne tudi kovinske barve, z raznimi svetlečimi dodatki.

MOČNE BARVE

Prevladujejo pa tudi močne barve. Predvsem kraljevsko modra, rumena, barva fuksije, pastelne barve...

BOGATI VZORCI

Lahko pa izbiraš med oblekami, ki so potiskane z bogatimi vzorci - izbiraš lahko med abstraktnimi vzorci, havajskimi, rožnatimi, pikčastimi, ...

Seveda pa ne smemo pozabiti niti na fante. Tudi vi morate oziroma želite izgledati lepo. Pa pogledjmo še nekaj modnih oblek za vas.

ŠPORTNO IN ELEGANTNO

Priljubljeni so modni pulloverji in jopice udobnih krojev s srajcami, v kombinaciji z različnimi barvami.

ELEGANTNE OBLEKE

Črne, rjave in sive elegantne obleke, z drobnim vzorcem. Monotonost preprečite s srajco žive barve - rdeča, vijolična, svetlo modra, zelena, rumena,...

DODATKI

Zraven vsega tega pa ne smete pozabiti na kravate, manšetne gumbe, sponke,...

Maturantki ples je zares posebna priložnost, ko si lahko privoščiš obleko iz svojih sanj, ki te bo naredila še bolj sijočo in glamurozno, kot si že. Tvoja obleka mora biti popolna, v tvojem stilu, posebna, edinstvena predvsem pa se moraš v njej odlično počutiti.

Predstavili smo vam nekaj predlogov za maturantske obleke. Sedaj pa je na vas, da se odločite za tisto pravo. Verjamemo, da boste našli čudovito obleko zase in za svoje bližnje. Prav tako pa vam želimo čim bolj nepozabno maturantsko noč.

Nina

Čez gimnazijski prag

Razvedrilo

Hitro rešite križanko in napišite glavno geslo s svojimi podatki na list papirja.

Geslo nagradne križanke zbiramo pri dežurni mizi vse do 31. januarja 2011, ko bomo izžrebali nagrajenca. Čaka ga sladko presenečenje!

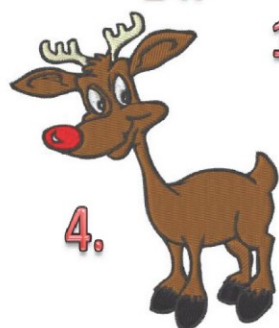
9. Najbolj praznični mesec v letu

14. Močno čustvo do osebe drugega spola

16. Zadnji dan pouka v tednu

12. Lepotica in ?

11. Peneče vino

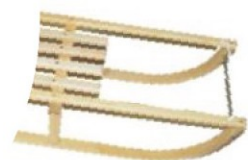
5.

15.

10.

17.

7.

8.

2.

Damijana

Zadnja ura pred testom fizike. Tadej stoji pred tablo, profesorica pa mu narekuje zapleteno nalogo. Na koncu Tadej dobi zelo težek račun z ulomki itd. Profesorica: »Bom ti jaz narekovala številke, ti pa samo tipkaj po kalkulatorju.« Po nešteti številkah Tadeju kalkulator zablokira in ugotovi, da nima smisla nadaljevati. Profesorica pa še kar naprej narekuje. Profesorica: »No, napiši zdaj na tablo, kaj si dobil.« Tadej pa napiše: »ERROR.«

»Letos velikonočni ponedeljek tudi pride na ponedeljek.«

Učiteljica ježno vpraša Janezka: »Janezek, kako ti uspe, da si tako len?« »Pol talenta in pol pridobljene sposobnosti.«

Ne vem zakaj sem vam to povedal, ampak škodilo vam zagotovo ne bo. – R. Milovanović

Profesor: Kaj je to H_2O ?
Igor: Voda.
Profesorica: Kaj pa $H_2O + H_2O + H_2O$?
Igor: Pa to ti je poplava!

Pišemo test:

Luka: »Tina! Tina! Ke so to hugenoti?«
Tina: »Privrženci kalvinove cerkve.«
Miha (rahlo preglasno za šepetanje med testom): »No idiot, ke sem ti reka!«

Če čebula ne bi mela če, bi bila bula. – R. Milovanović

Imamo blok uro matematike. Profesor konec prve ure reče, da imamo nalogo, ki jo moramo rešiti doma in jo bomo naslednjo uro preverili. Mine odmor, pa vpraša: »Ste rešili doma nalogo?« Pa nekdo odgovori: »Doma ne, v šoli pa.« Profesor odgovori: »Saj pa je šola tvoj drugi dom.«

Ženske ne lažejo, ampak prikrivajo resnico samo zato, da bi ustregle moškim. – M. Puconia

Naj ti odgovorim z vprašanjem. – R. Milovanović

Dva piflarja se pogovarjata:
"Poslušaj, starši so odpotovali, prazno bajto imam!"
"Blagor tebi, boš lahko na glas ponavljal snov."

Nahajamo se v Berlinu. Profesorica nas vsa navdušena in srečna uči: »Če imate zemljevid, se nikoli ne boste zgubili. Z zemljevidom vse najdeš!« Vračamo se proti hotelu, ki stoji na Ohmovi ulici. Po več kot pol urni vožnji in prestopanju na različnih metrojih, s pomočjo zemljevida končno pridemo na Ohmovo ulico. Sprehodimo se po sto metrov dolgi ulici in presenečeno ugotovimo, da tukaj hotela zagotovo ni. Ustavimo mimoidočo žensko, ki nam pove, da v Berlinu obstajata dve Ohmovi ulici ter da se tista »naša« nahaja na drugi strani Belina. Takrat si profesorica hitro premisli in ukazano nam je bilo, da ta nasvet pozabimo.

VSAK DAN MED

11.15 IN 11.45

W A S C W E F A

J C W D . Q C W F K - W E F A

RADIO MU!

NEURADNI RADIO GIMNAZIE ORMOŽ

DRAMSKA SKUPINA

**Premierna uprizoritev
22. december 2010**

PRAVLJICE:

- Pepelka
- 3 prašički
- Princeska kamnitih besed
- Tinko Polovinko

**Sodeluje skupaj z bralno
skupino in prireja pravljice za
najmanjše.**

**Sodelovanje z različnimi
osnovnimi šolami (1. triada)**

RAZSTAVA LIKOVNIH DEL

Lea Đarmati

Januar 2011

RESNICA ALI SANJE?

Pogledala sem te globoko v oči,
videla, kako bolečina tli.

Ali to je le lažen obraz,
rada bi videla tvoj pravi izraz.

Čutim, da te nekaj žre,
ali tudi v tebi nekaj zame vre?

Čutim, da te moja bližina vznemirja,
a hkrati me to dejstvo zaenkrat pomirja.

Zakaj se tako težko uprem tvojemu pogledu,
ko stojim pred tabo je, kot da sem na ledu.

Tako rada te gledam ko se smeješ,
hočem da me močno objameš in greješ.

Dala bom času čas,
hočem videti tvoj pravi jaz.
Ni takega na svetu, kot si ti,
hočem le tebe, za vse svoje dni.

Lea Rajh

Božični čas je čas,
ko vsak najde svoj drugi jaz.
Če hočeš ljubljenega ob sebi imeti,
si je včasih treba kakšno stvar potrpeti.

Božič je dan poln radosti,
starejši spominjajo se svoje mladosti,
otroci nestrpno čakajo Božička,
že vnaprej se veselijo zasluženega dobička.

Nekatere greje prava ljubezen,
druge ulovila je huda bolezen.
Okrog božiča pravi je direndaj,
fantje dekletom nastavljajo darila na skrivaj.

Božič nam podari vedno veliko veselja,
včasih uresniči se kakšna nam želja.
Ko ura odbije točno pol noči,
takrat prižgejo se vse božične luči.

ŽELIMO VAM SREČNO NOVO LETO!

V novem letu naj bodo dnevi
srečni in zdravi,
poti uspešne
in nasmehi zadovoljni.

Vaše uredništvo

DIJAŠKI COCKTAIL

Poslušajte nas
vsako drugo
soboto ob 11. uri
na Radiu PRLEK –
88,9 FM.

